

El banc d'inversió que va provocar la major crisi mundial

DAVID VERT SANTI RICART ÒSCAR MUÑOZ JORDI RICO RUBÈN DE EGÚA JACOB TORRES

LEHMAN TRILOGY

DE STEFANO MASSINI

DIRECCIÓ ROBERTO ROMEI

Una producció de La Villarroel
i Grec 2016 Festival de Barcelona

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Què? Lehman Trilogy

Qui?

Stefano Massini - autor

Roberto Romei – direcció

Amb: Rubèn de Eguía, Òscar Muñoz, Santi Ricart, Jordi Rico, Jacob Torres i David Vert

#LehmanTrilogy

El 28 de juny, La Villarroel va estrenar **en primícia** a l'Estat espanyol *Lehman Trilogy*, l'**èxit internacional** de Stefano Massini. L'obra relata la història de Lehman Brothers, el banc d'inversió nord-americà que va desencadenar la crisi econòmica, ètica i social més greu dels últims 80 anys.

Lehman Trilogy és una història sobre pares i fills, sobre cotó, carbó, ferrocarrils; i diners, molts diners, que està dirigida per Roberto Romei i interpretada per Rubèn de Eguía, Òscar Muñoz, Santi Ricart, Jordi Rico, Jacob Torres i David Vert.

Signa la peça **Stefano Massini**, un dels autors italians més representats al seu país des que el 2005 va guanyar el premi Pier Vittorio Tondelli, el més destacat de la dramaturgia italiana. Massini és director artístic del Piccolo Teatro de Milà, un dels escenaris més prestigiosos d'Itàlia. Amb *Lehman Trilogy*, representada en escenaris d'arreu del món, ha assolit gran èxit internacional.

La crítica ha dit...

Lehman Trilogy és un bellíssim i brillant espectacle que aporta un valor important: el de la reflexió que s'obre entorn a la degeneració econòmica, política i humana del nostre sistema. **Anna Bandetini**, *La Repubblica*

El text és gairebé un Brecht modern, sense sarcasme i sense cap lliçó moral, però amb un humor juganer. **Masolino d'Amico**, *La Stampa*

Molt ben articulat, aquest drama s'escriu amb coneixements lingüístics, amb un bon sentit de la proporció i de la sobrietat. **Franco Cordelli**, *Il corriere della sera*

L'espectacle captiva a l'espectador com un conte amb tons de comèdia, amb una fantasia i ironia alegre que evoquen al gran autor Isaac Bashevis Singer. **Fabienne Darge**, *Le Monde*

Massini va crear una obra de gran qualitat. Va posar en escena una peça que va convertir en un ritual. La seva lectura esta marcada per una profunda humanitat, més interessada en entendre que en jutjar. **Brigitte Salino**, *The Guardian*

Fitxa artística

Autor	Stefano Massini
Traducció	Carles Fernández Giua
Direcció	Roberto Romei

Repartiment:

Santi Ricart	Henry
Òscar Muñoz	Emanuel
Jordi Rico	Mayer
David Vert	Philip
Jacob Torres	Herbert
Rubèn de Eguía	Robert

Escenografia i il·luminació	Roger Orra
Vestuari i caracterització	Marta Rafa
Espai Sonor	Lucas Ariel Vallejos
Moviment escènic	Nuria Legarda
Ajudant de direcció	Anna Maria Ricart

Direcció de producció	Amparo Martínez
Cap de producció	Maite Pijuan
Producció executiva	Raquel Doñoro
Responsable tècnic	Moi Cuenca

Regidor	Héctor Morris
Equip tècnic en gira	Focus

Construcció Escenografia	Estudi-Taller d'escenografia Jorba-Miró
Confecció de Vestuari	Eugeni Caireta, Señor
Perruqueria	Toni Santos

Agraïments: Alon Eldar, Orna Genislav

Es una producció de La Villarroel/Grec 2016, Festival de Barcelona

Primera representació 28 de juny del 2016 a La Villarroel.

Durada aproximada 2h 50 min amb entreacte

Espectacle en català

Sinopsi

Lehman Trilogy explica la història de la companyia Lehman Brothers, des de l'arribada el 1844 a la ciutat de Nova York de Henry Lehman, un jueu alemany que buscava fortuna, fins a la caiguda del que era un dels bancs d'inversió més grans del moment, el 2008. L'espectacle traça la vida de tres generacions Lehman, recorrent la història del capitalisme modern des de l'intercanvi de béns fins al deliri contemporani, d'ordinadors que compren i venen en fraccions de segon, passant per la mediació comercial, la borsa o la globalització.

L'espectacle fa èmfasi en la deshumanització constant que afecta el món econòmic i polític en nom de l'augment del benefici. El segle vint ha estat una cursa sense sentit cap a no se sap on, cada vegada més ràpida, amb menys regles i més desconnectada del món real i les seves estructures i necessitats. Una cursa que va desembocar en una crisi financera mundial i ha provocat una recessió de la qual encara patim els efectes.

Un èxit internacional que retrata la història de Lehman Brothers, el banc d'inversió nord-americà que va desencadenar la crisi econòmica, ètica i social més greu dels últims 80 anys.

Text del director

Poc després de la caiguda dels Lehman Brothers el setembre del 2008 i vistes les seves gravíssimes conseqüències, tothom es va preguntar: com ha pogut passar? Per intentar respondre-ho es van organitzar centenars de debats, es van fer milers d'entrevistes, anàlisis i estudis en profunditat, etc. En realitat, no s'ha de ser economista per entendre què va passar i veure que les causes vénen de lluny.

Stefano Massini, a través de la història de la família Lehman, ens recorda amb ironia i intel·ligència com hem arribat fins aquí, quina ha estat l'evolució (o potser hauríem de dir la decadència) del capitalisme modern. Un capitalisme que, pas a pas, a partir del segle XIX, amb la creació de la gran indústria primer, i de la Borsa i dels entramats financers després, perd cada vegada més la seva connexió amb la realitat, amb la societat, amb els ideals de construcció d'un món millor, i acaba sent només una màquina que corre cada vegada més ràpid per a benefici d'uns pocs. *Lehman Trilogy* ens recorda que hauríem de controlar aquesta cursa, aquesta pujada "més amunt, més amunt, només perquè el motor és fort, només perquè el motor és un bòlid".

Al final no és per això que existeix el teatre, per recordar-nos el que ja sabem perquè ens pugui servir per al futur?

Roberto Romei

La família Lehman

Henry Lehman (1822 – 1855): El germà gran de la família, va ser el primer en arribar als Estats Units. Va néixer amb el nom de Hayum Lehman. Va fundar "H. Lehman", una petita botiga de teles i roba a Alabama, que més tard es va convertir en Lehman Brothers. Va morir als 33 anys, víctima de la febre groga.

Emanuel Lehman (1827 – 1907): Segon germà de la família. Amb un caràcter incendiari, Emanuel, nascut Mendel, tenia molt clar que havia anat a Amèrica per fer diners. Juntament amb Mayer va traslladar Lehman Brothers a Nova York. És el pare de Philip.

Mayer Lehman (1830 – 1897): El petit dels Lehman. És el darrer en arribar a Amèrica i és l'encarregat de posar pau entre els seus dos germans grans. Tot i que és el més jove, és el més espavilat dels tres membres fundadors. És el pare de Herbert.

Philip Lehman (1861 – 1947): És el primer dels Lehman nascut a Amèrica. Fill d'Emanuel, va ser soci director de Lehman Brothers i el primer president de la junta de Lehman Corporation. Philip és reconegut per ser un dels primers financers a reconèixer el potencial de l'emissió d'accions.

Herbert Lehman (1878 – 1963): Fill de Mayer Lehman, es va decidir pel camí de la política, i així va esdevenir el primer jueu governador de Nova York. També va ser soci de Lehman Brothers, juntament amb el seu cosí Philip.

Robert Lehman (1891 – 1969): Fill de Philip, va esdevenir soci de la firma i ràpidament va assolir la funció de líder. Aquest va ser un període de creixement significatiu per Lehman Brothers. La seva filosofia de negoci estava centrada en la creença que el consum, no la producció, determinaria la prosperitat futura d'Amèrica. Amb aquesta finalitat, va dirigir l'empresa per donar suport a les indústries emergents orientades cap al consum de masses.

La història de Lehman Brothers

1844 - Henry Lehman emigra de Rímpar, Alemanya, a Montgomery, Alabama

1850 – Es crea Lehman Brothers amb l'arribada d'Emmanuel i Mayer

1850 – Es converteix en el principal venedor de cotó als EUA

1855 – Mor d'Henry Lehman

1858 – S'obre l'oficina de Lehman Brothers a Nova York

1870 - Lehman Brothers encapçala la formació de la Borsa de Cotó de Nova York

1887 – L'empresa es converteix en membre de la Borsa de Nova York

1906 - Philip Lehman i Henry Goldman (Goldman Sachs) s'alien per finançar la indústria minorista emergent

1920 – Robert Lehman lidera Lehman Brothers en una època de creixement de l'empresa

1930 – Lehman Brothers aposta per l'entreteniment, invertint en televisió, ràdio i teatre

1960 – L'empresa s'expandeix i obre oficines a Àsia i Europa

1969 – Mor Robert Lehman

1977 - Fusió amb el distingit banc d'inversió, Kuhn, Loeb & Co

1984 - Lehman Brothers és adquirida per American Express i es fusiona amb Shearson per formar Shearson Lehman Brothers

1985 – Inverteix en Intel, per crear el primer processador d'ordinadors del món

1993 - La firma se separa i torna a ser Lehman Brothers

2000 - Lehman celebra el seu 150 aniversari

2001 – Les oficines del World Trade Center són destruïdes pels atacs terroristes i es traslladen a Manhattan

15 de setembre de 2008 – Desapareix Lehman Brothers per la crisi dels préstecs hipotecaris d'alt risc.

Per a saber-ne més...

Documentals i pel·lícules:

Margin Call (2011)

Inspirada en l'esfondrament de Lehman Brothers i l'escàndol de les hipoteques subprime. El documental revisa les darreres 24 hores abans de l'inici de la crisi financera del 2008 a través de la vida de vuit treballadors d'un poderós banc d'inversió.

Malas noticias (Too Big to Fail) (2011)

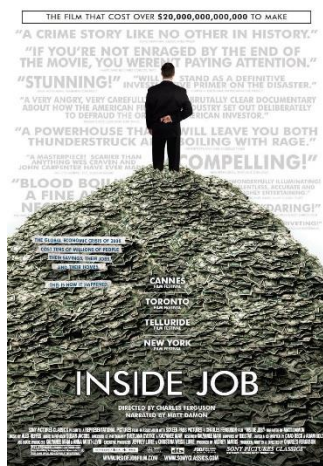
Produïda per HBO, dirigida per l'oscaritzat Curtis Hanson i protagonitzada per William Wurt i Paul Giamatti. Està basada en el gran èxit editorial d'Andrew Ross Sorkin, periodista de *The New York Times*, titulat *Too Big To Fail: The Inside Story of How Wall Street and Washington Fought to Save the Financial System... and Themselves*.

Los últimos días de Lehman Brothers (The Last Days of Lehman Brothers) (2010)

Aquesta producció de la BBC dramatitza el que va ocórrer a les oficines de la companyia el cap de setmana previ a la fallida.

Inside Job (2010)

Aclamat documental dirigit per Charles Ferguson que va exposar per primera vegada la veritat sobre l'inici de la crisi econòmica del 2008 a través d'una àmplia investigació i nombroses entrevistes.

Llibres:

El casino del diablo: amistad, traición y apuestas altas en Lehman Brothers

Aquest relat de Vicky Ward, periodista de *The New York Times* és un retrat del món dels Lehman Brothers: les personalitats, els incentius i les polítiques de l'empresa.

Memorial del engaño

Tot i que és un relat de ficció, aquesta novel·la de l'argentí Jorge Volpi serveix per entendre com el capitalisme sense límits que va desencadenar la caiguda dels Lehman Brothers s'ha convertit en una poderosa ideologia quasi imbatible.

Exilio en Wall Street: la lucha de un analista por salvar a los grandes bancos de sí mismos

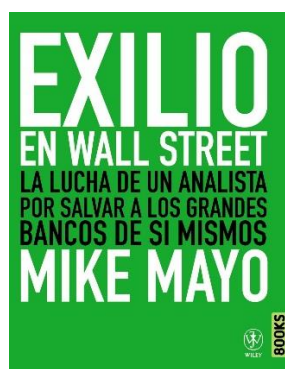
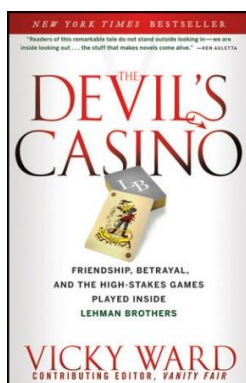
L'analista bancari Mike Mayo, destapa les seves experiències a Wall Street mostra una extraordinària visió de les maquinacions que s'amaguen darrere les majors institucions financeres.

The party is over, de Nicholas T. Fader

Tot i que només està editat en anglès, aquest llibre tracta d'oferir una explicació i fer un anàlisi del que va passar amb Lehman Brothers durant l'esclat de la crisi financera de 2008 i com una empresa amb una història que es remunta a més de 150 anys podia fallar.

El póquer del mentiroso, de Michael Lewis

Abans de la caiguda de Lehman Brothers, als anys 80 es va produir un dels majors escàndols financers de la història, el crac de Solomon Brothers, la major empresa inversora de Nova York. Lewis narra en primera persona l'experiència com a *trader* de la companyia.

Stefano Massini – autor

És llicenciat en Filologia Clàssica. S'inicia en el teatre com a assistent convidat de Luca Ronconi al Piccolo Teatro de Milà, i també d'altres directors internacionals destacats del Maggio Musicale Fiorentino. El 2000 signa la seva primera direcció amb un espectacle instal·lació al Museu Stibbert de Florència. Des del 2001 es dedica a dirigir textos contemporanis italians i internacionals, inclosa una nova edició del *Diari d'Anna Frank* per al Teatro di Rifredi de Florència. La seva carrera com a dramaturg despunta el 2005 amb *L'odore assordante del bianco*, que guanya el premi Pier Vittorio Premi Tondelli, el més important de la dramaturgia a Itàlia. Des de llavors es comencen a muntar textos seus per tot Itàlia: *Processo a Dio* i *Memorie del boia*, guanyador del Premi Tondelli.

El 2006, Massini és present als festivals teatrals italians més importants amb la primera part del *Trittico delle Gabbie*, un projecte amb col·laboració amb el Centro di Drammaturgia Teatro delle Donne. El 2007 rep el Premi Nacional de la Crítica al Piccolo. Rep nombrosos reconeixements per *Donna non rieducabile*, *memorandum su Anna Politkovskaja* i es munta a París, Brussel·les, Marsella, Tolosa, Luxemburg, Mònaco. A Itàlia se'n fa també un migmetratge molt aplaudit a la 66a. Mostra de Cinema de Venècia. El 2009 fa una nova versió de *Frankenstein* a partir de la novel·la de Mary Shelley, una producció del Teatro Metastasio i que després gira per alguns dels teatres italians més importants durant dues temporades. Publica amb Promomusic *Anna Politkovskaja i lo non taccio*. Els millors actors italians han interpretat els seus papers.

Els últims anys, signa *L'Italia s'è desta* i *Credoinunsol-odio*, *La Commedia di Candido*, *L'arte del Dubbio* de Gianrico Carofiglio. El 2012 dirigeix la gran actriu Lucilla Morlacchi al monòleg *Lo schifo*, la primera part d'un projecte sobre l'homicidi d'Ilaria Alpi. També obté un èxit notable per tot Itàlia amb *Balkan Burger*, un monòleg presentat als principals teatres italians durant tres temporades consecutives. Massini reescriu per a Arca Azzurra *El Príncep* de Maquiavel coincidint amb el seu 500è aniversari.

El seu màxim reconeixement fins ara ha estat per *Lehman Trilogy*, sobre la història de la banca Lehman Brothers: el text s'estrena al Théâtre du RondPoint de París el novembre del 2013 (Premi de la Crítica al millor espectacle francès 2013/2014 i premi Ubú Speciale), es publica en italià a Einaudi i el Piccolo Teatro de Milano la tria com a nova producció del 2015 dirigida per Luca Ronconi.

El maig del 2015, després de la mort de Luca Ronconi, és nomenat director artístic del Piccolo Teatro de Milà.

Roberto Romei - director

Va néixer a Florència el 1967. És llicenciat en Art Dramàtic a l'Accademia Nazionale d'Arte Drammatica "S. D'Amico" de Roma i també s'ha format a la Toneel School d'Amsterdam; Guildhall School de Londres; Teatro di Pisa; Odin Teatret de Holstebro (Dinamarca).

Del 1990 al 1999 treballa com a actor en molts teatres i companyes a Itàlia entre els quals: Teatro Argot di Roma, Teatro Stabile dell'Aquila, Teatro Comunale di Firenze, Gruppo della Rocca di Torino, Quilichrestano di Roma, Teatro della Tosse di Genova, Fabbrica dell'Attore di Roma, C.R.S.T. di Pontedera, Liberamente di Napoli.

Des del 1997 treballa com a director entre Itàlia, França, Anglaterra i Espanya. Els seus últims espectacles són: *Reglas usos y costumbres en la sociedad moderna* de J.L. Lagarce; Festival Grec i Teatre Tantarantana, *El aprendizaje* espectacle de dansa, Flamenco Empirico i Mercat de les Flors; *Midsummer* de D. Greig, Albenà Teatre i Teatre Tantarantana; *Amadeus* de P. Shaffer, Teatre Principal de Palma de Mallorca; *La nit just abans dels boscos* de B.M. Koltès, Festival TNT i Teatre Romea; *Eduard II* de C. Marlowe, Parking Shakespeare i Teatre Tantarantana.

També és professor d'entrenament físic, interpretació, direcció d'actors i escenificació a l'Institut del Teatre de Barcelona, l'Accademia Nazionale d'Arte Drammatica "S. D'Amico", la Scuola Europea per l'Arte dell'Attore, la Scuola Nazionale di Cinema di Roma, la Statens Teaterskole de Copenhagen i la Guildhall School of Music and Drama de Londres. Combina la docència en aquests centres amb cursos específics per a diverses companyies teatrals europees.

Rubèn de Eguía – actor

Llicenciat en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona. Els seus darrers treballs en teatre han estat a: *El professor Bernhardt*, d'Arthur Schnitzler (Xavier Albertí, TNC); *Caixes*, de Marc Artigau (Montse Rodríguez, Sala Flyhard); *L'hort de les oliveres*, de Narcís Comadira (Xavier Albertí, TNC); *El joc de l'amor i l'atzar*, de Pierre Marivaux (Josep Maria Flotats, TNC i CDN); *El principi d'Arquímedes*, escrita i dirigida per Josep Maria Miró (Sala Beckett, La Villarroel i La Abadia); *Smiley*, escrita i dirigida per Guillem Clua (Teatre Capitol); *Luces de Bohemia*, de R.M. Valle-Inclán (Lluís Homar, Centro Dramático); *La vida por delante*, de Romain Gary (Emile Ajar) (Josep Maria Pou, Teatre Goya), per aquesta obra va guanyar el premi Ercilla de Teatro a l'actor revelació 2010; *European House (pròleg d'un Hamlet sense paraules)*, escrita i dirigida per Àlex Rigola (Gira Teatre Lliure); *El bordell*, de Lluïsa Cunillé (Xavier Albertí, Teatre Lliure) i *Iceberg. Sinfonía poético visual* (Calixto Bieito, Expo Zaragoza 2008). En televisió ha participat a la popular sèrie de TV3 *Merlí*.

Òscar Muñoz – actor

Llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona, complementa la seva formació a Anglaterra i Itàlia. En l'àmbit teatral, col·labora amb la Cia Jordi Bertran en l'espectacle *Poemes Visuals* i ha participat en nombrosos espectacles, els últims són: *Dansa d'agost*, de Brian Friel, amb direcció de Ferran Utzet; *Molt soroll per no res*, de W. Shakespeare, amb direcció d'Àngel Llàcer i Manu Guix; *L'orfe del clan dels Zhao* de Ji Junxiang, amb direcció d'Oriol Broggi; *Stockmann*, d'Henrik Ibsen amb direcció d'Oriol Tarrasón; *La nit just abans dels boscos* de Bernard-Marie Koltès, amb direcció de Roberto Romei; *La carnisseria* de Marta Solé-Bonay, amb direcció de Jumon Erra; *El mestre i Margarita* de Mikhail Bulgakov, amb direcció de Pep Tosar, i *Somni*, de Mercè Vila Godoy. També ha participat en *La vampira del Raval*, *Home-natja*, *Lleons i Girafes*, *Bondat*, *El cercle de guix caucasià*, *El rei Lear*, *Primera història d'Esther*, *Els estiuejants*, *La mort d'Ivan Ilítx*, *Happy Hour*; *Copi i Ocaña al purgatori*, *Just la fi del món*, *Enric IV*, *Tartuf*, o *l'impostor*. A televisió, ha format part del repartiment de diverses sèries de TV3 com *Poblenou*, *Laberint d'ombres* o *Temps de silenci*.

Santi Ricart – actor

Cofundador de la companyia Trio de Tres. El 1986 entra a l'Institut de Teatre de Barcelona. Les seves darreres interpretacions teatrals han estat a *Caixes*, de Marc Artigau (Montse Rodríguez, Sala Flyhard); *Un enemic del poble*, de Henrik Ibsen (Miguel del Arco, Teatre Lliure); *Purga*, de Sofi Oksanen (Ramon Simó, TNC); *El principi de Arquímedes*, escrita i dirigida per Josep Maria Miró (Teatro de la Abadía); *Stockmann*, d'Henrik Ibsen (Oriol Tarrason, Sala Muntaner); *Un enemic del poble*, d'Henryk Ibsen (Miguel del Arco, Teatre Lliure), entre d'altres. Ha treballat amb directors com Ramón Simó, Jordi Pons-Ribot, Pep Pla, Sergi Belbel, Mario Gas i Ferran Madico, Adolfo Marsillach, Carme Portacelli i Calixto Bieito. És conegut també pels seus papers a sèries de televisió com *Nit i dia*, *Infidels*, *Zoo*, *Àngels i Sants*, *Puerta con Puerta* i *Estació d'enllaç*. En cinema ha treballat a *El virus de la por*, dirigida per Ventura Pons, i a *L'assaig*, dirigida per Lluís Baulida.

Jordi Rico – actor

Ha estudiat Interpretació al Col·legi de Teatre de Barcelona (1993-1996) i a l'Estudi de Teatre amb Txiki Berraondo i Manuel Lillo (1995-1998), i ha assistit a seminaris d'interpretació amb Javier Daulte i Alejandro Massi (2002). Darrerament ha estrenat *Els veïns de dalt*, de Cesc Gay; dos espectacles amb T de Teatre, *Delicades* i *Aventura!*, d'Alfredo Sanzol. Ha treballat també amb els directors teatrals Julio Manrique, Oriol Broggi, Teresa Vilardell, Pau Carrió, Carme Portaceli, Albert Boadella, Joan Font, Ferran Madico i Javier Daulte, entre d'altres. Amb Els Joglars va estrenar tres espectacles (*Ubú president*, *Daaalí* i *La increïble història del Dr. Floit & Mr. Pla*). També ha participat en les sèries de televisió *39+1*, *Aida*, *La sagrada família* (Dagoll Dagom), *Porca misèria* i la minisèrie *Les veus del Pamano*, totes a TV3, i *Tierra de lobos*, a Telecinco.

Jacob Torres – actor

Actor format al Col·legi del Teatre i a l'Institut del Teatre. Debuta amb *L'enemic de classe*, dirigida per Josep Maria Mestres. Des de llavors ha treballat sota les ordres de Calixto Bieito, Mario Gas, Àlex Rigola, Ferran Madico, Àngel Llàcer, Carme Portaceli, David Selvas, Toni Casares, David Selvas, Paco Azorín, Joan Castells i Juan Carlos Martel. En els últims anys ha participat en *Els cors purs*, dirigida per Oriol Broggi, *Un aire de família*, dirigida per Pau Durà; *Llibertat*, dirigida per Josep M. Mestres; *Luces de Bohemia*, dirigida per Oriol Broggi; *La gavina*, de Txékhov, dirigida per David Selvas; *L'illa dels monzons*, de Jordi Faura; *La mort d'Ivan Íltx*, de Lev Tolstoi; *Litus*, de Marta Buchaca; *Llibertat!*, de Santiago Rusiñol, dirigida per Josep Maria Mestres; *Gairebé*, de Carles Algué, i *Pensem un desig*, dirigida per Julio Manrique en la commemoració dels 150 anys del Teatre Romea de Barcelona. També ha fet cinema (*Salvador*, *Rodilla i Nitbus*, *Barcelona abans que el temps ho esborri* i *Merry Little Christmas*) i televisió (*La memòria dels Cargols*, *El cor de la ciutat*, *Jet-Lag*, *Carta mortal*, *Ventdelplà*, *Càsting* i *Kubala*, *Moreno* i *Manchón*).

David Vert – actor

David Vert es va formar al Col·legi de Teatre de Barcelona. En Teatre ha treballat amb directors com Javier Daulte, Carlota Subirós, Carme Portaceli, Joan Ollé o Oriol Broggi, en obres com *Els estiuejants*, *Hamlet*, *El rei Lear* i *Estricta vigilància*. Des de 2009 forma part de la Companyia Tó (Teatre Nacional de Catalunya) amb la qual ha estrenat 12 obres d'autors contemporanis. Les seves darreres interpretacions al teatre han estat a *El test*, de Jordi Vallejó; *Vilafranca*, de Jordi Casanovas i a *Petits monstres*, de Marília Samper. En televisió ha participat a sèries com *Ventdelplà*, *Mar de fons*, *La Sagrada Família*, *Esparvers*, i en telefilms com *IrisTV* o *Pepe Carvalho*. En cinema ha participat en pel·lícules com *Rec*, *Diari d'una nimfòmana*, *Tres dies amb la família* o *La mosquitera*.

Tel. 93.309.75.38

www.focus.es

Sergi Calleja

scalleja@focus.es

Noemí Díaz

ndiaz@focus.es